

SZÁRNYPRÓBA

MARCSÁK GERGELY 1990. február 23-án született az ungvári járási Kincseshomokon. Jelenleg az UNE 4. évfolyamos magyar szakos hallgatója. Érdeklődési körébe tartozik az irodalom, a történelem és a zene. Versek mellett prózát is ír, illetve blogol.

VENDÉGSÉG

*Szekéren jöttek az Apostolok.
Leugrottak. Egyikük a bakon maradt.
Jámbor arcukra símaszket húztak.
Saruik már döngették is az ajtót,
mikor ijedten kinyitottam.
Azonnal nyakamat szegték,
volt, akit az ágyban szúrtak le:
vörös-fehér paplan,
szívárgó halál.*

*Minden pénzt magukkal vittek.
Vihogva keresték a rejtett értékeket,
majd továbbálltak. Amerre mentek,
mindenki mélyen meghajolt.*

INTERNET ELŐTT

1.
*Úgy rohant el ez a nap is, mintha maga az Isten hajtaná.
A percek elsimulnak két e-mailváltás között.
Elektronikus üresség.
Online magány.*

2.
*A buszról tömeget láttam, azt hittem, baleset.
Már erre sincs idő. A teherautó koporsót vitt.
Ha feltéptem volna fedelét, valami nagyon
Fájdalmasat ordítok a halott sminkelt arcába.
Micsoda nyugalom. Csak szikráját küldené el nekem.
Csatolmányként. Drótpostán.*

TÁRSADALOM

*Véges számú halmazok sűrű ködébe
süpped a gyermekek lába.
Lépni sem bírnak, de nevetnek a dolgon.
Ezek mindenben nevetnek.
Bezzeg, ha komolyra fordulnak a dolgok,
máris úgy zokognak, mint a csecsemők.
Egy szeneslapátnyi öröm és a jövő az,
amit hozzájuk köthetünk. Többől beszélni nem érdemes.
Olyan lett környezetünk, mint egy nagy játszótér.
A durva lépcsők is csúszdává idomulnak.
Én – szerencsére – békés ember vagyok.
Visszajárok a megszokott helyekre és csendesen
tudok ülni egy kissőr mellett.
De a valóságnak nincsenek csendes járókelői.*

